

Evangelí del dimecres de la setmana XXV de durant l'any: la missió dels dotze

Evangelí i comentari de
dimecres de la setmana XXV de
durant l'any. “No prengueu res
per al camí: ni bastó, ni sarró,
ni pa, ni diners, i no us
endugueu dos vestits”. Per
predicar el Regne de Déu allò
indispensable és l'amor: voler
apassionadament el bé dels
nostres amics. Senyor,
augmenta el nostre amor pels
altres!

Evangelí (Lc 9,1-6)

Jesús va reunir els Dotze i els donà poder i autoritat per a treure tots els dimonis i guarir malalties. I els envià a anunciar el Regne de Déu i a curar els malalts. Els digué:

-No prengueu res per al camí: ni bastó, ni sarró, ni pa, ni diners, i no us endugueu dos vestits. Quan entreu en una casa, quedeu-vos-hi fins que deixeu aquell lloc. I si no us acullen, sortiu d'aquella població i espolseu-vos la pols dels peus com a acusació contra ells.

Ells se'n van anar i passaven per tots els pobles anunciant la bona nova i curant pertot arreu.

Comentari

Jesús fa partícips els dotze de la mateixa missió. Quan els va escollir els havia anomenat “apòstols” (*Lc 6, 13*), que significa enviats, ja que els enviaria a realitzar el que ell mateix va fer des de l'inici de la seva vida pública: guarir els malalts, expulsar dimonis, predicar el regne de Déu. Eren tasques que sobrepassaven amb molt les possibilitats humanes d'aquells dotze homes, la majoria pescadors, sense una especial preparació. Però ens sorprèn la sol·licitud amb què responen. Gairebé sense equipatge, sense provisions, es llancen convençuts que allà on vagin i siguin ben rebuts, no els faltarà res necessari per al seu suport. Saben que Déu els serà provident, perquè s'han fiat del mestre, no de les seves pròpies forces.

Aquells primers dotze comencen a sentir set per la salvació de les ànimes, la mateixa que té Jesús. Per

això va venir al món. “Per nosaltres i per la nostra salvació, va baixar del Cel”, confessem al Credo. Aquest afany que nodreixen els apòstols és ben diferent del simple desig de triomfar. Encara més, saben que hauran d'estar preparats davant dels possibles fracassos en la seva missió, i no tenir por de donar-hi també un clar testimoni, perquè aquells habitants que els hagin rebutjat mai no puguin dir que ningú els va dir res sobre la bona nova del regne de Déu. Qui sap si aquest “testimoni contra ells” al final també donarà el seu fruit? “Has fracassat! —Nosaltres no fracassem mai. —Vas posar del tot en Déu la teva confiança. —No vas estalviar, després, cap mitjà humà. Estigues convençut d'aquesta veritat: el teu èxit —ara i en això— era fracassar. —Dona-li gràcies al Senyor i, torna a començar una altra vegada!” (Sant Josepmaria, *Camí*, n. 404).

A l'Església del segle XXI Jesús no
deixa d'escollir i enviar nous
apòstols, perquè, allà on estiguin,
fiats del tot en la seva paraula, i
participant de la mateixa set
d'ànimes de Déu, guareixin els
malalts de l'ànima i xopin els cors
amb la doctrina salvadora de Crist.

Josep Boira // Photo:
Muhammad Ruqiy - Unsplash

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-es/gospel/evangelidel-dimecres-de-la-setmana-xxv-de-
durant-lany-la-missio-dels-dotze/](https://dev.opusdei.org/ca-es/gospel/evangelidel-dimecres-de-la-setmana-xxv-de-durant-lany-la-missio-dels-dotze/)
(16/08/2025)